

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

حزب مارکسیست – لنینیست المان (ام ال پی دی) برای ایکور

مترجم: متین کوشا

۰۶ اپریل ۲۰۲۳

موضع اساسی ایکور در مورد مبارزه آزادیبخش فلسطین ۱

مقدمه مترجم:

اخیراً سازمان ایکور به مناسبت همبستگی با مبارزات خلق فلسطین مجله ای را به دست نشر سپرده و تعدادی از احزاب عضو ایکور مواضع شان را در باب مسأله فلسطین با ارسال مقاله ها به این مجله بیان کرده اند. به سهم کوچک خود در قبال خلق و مبارزان مقاوم مترقی و آزادیخواه فلسطینی، برای روشنگری بر مسأله فلسطین و آشنائی خوانندگان دری – فارسی زبان با این معضله و راه حل و رویکرد انقلابی و دموکراتیک از موضع پیشرو انقلابی در قبال آن، به ترتیب چند تا از مقالات مندرج ارسالی احزاب عضو ایکور در این مجله را ترجمه و در معرض دید خوانندگان محترم علاقه مند به موضوع قرار می دهم.

***

همبستگی "حزب مارکسیست – لنینیست المان" با مردم فلسطین در مبارزه برای آزادی اجتماعی و ملی آنها بدون قید و شرط است. "ام ال پی دی" از زمان تأسیس خود این همبستگی را در گفتار و عمل درک کرده است. تحقیر وحشیانه به عنوان «یهود ستیزی» یا حملات علنی دولت المان یا گروه های تحت تأثیر صهیونیست ها مانند «ضد المانی ها» هرگز نمی تواند از این همبستگی بکاهد.

سیاست رژیم صهیونیستی و امپریالیستی اسرائیل غیرانسانی است. میلیون ها فلسطینی از سرزمین خود رانده شده و در کشور های خارجی زندگی می کنند. دولت اسرائیل با نقض قوانین بین المللی، کرانه باختری، از جمله بیت المقدس شرقی و نوار غزه (و همچنین بلندی های گولان) را اشغال می کند. مردم فلسطین را به طرز وحشیانه ای مصادره و از سرزمینشان بیرون می کند، طبیعت را ویران می کند و مردم را از پایه های زندگی و کار محروم می کند. نمایندگان اصلی بدون توجه به تلفات غیرنظامیان، هدف ترور قرار می گیرند.

کرانه باختری توسط شهرک ها، دیوار ها و جاده های اسرائیلی تکه تکه شده است. زمین های حاصلخیز و پرآب به طور غیرقانونی به خاک اسرائیل الحاق شده است. ده ها هزار کارگر از سرزمین های فلسطینی مجبور به کار در

شرایط اسفبار در اسرائیل هستند. یک فاجعه انسانی در نوار غزه در حال توسعه است. به تعداد ۲۱۱ قطعنامه سازمان ملل از سال ۱۹۶۷ تا ۲۰۲۰ که سیاست الحاق اسرائیل را به عنوان نقض قوانین بین المللی محکوم می کنند، توسط همه دولت های اسرائیل نادیده گرفته شده است.

۳

در میان توده های فلسطینی، اشتیاق و مبارزه موجه برای رهائی ملی و اجتماعی زنده است. بار ها و بار ها اوج گیری مبارزات تا قیام و مبارزات مسلحانه پیش رفته است. آنها توسط دولت اسرائیل با استفاده از ترور و زور وحشیانه سرکوب می شوند.

۴

اسرائیل یک کشور امپریالیستی است که نقش مستقل خود را در سال ها و دهه های اخیر به طور قابل توجهی گسترش داده است. امپریالیسم آمریکا در اتحاد با محافل مرتجع صهیونیستی، اسرائیل را به عنوان سنگر ارتجاعی خود در خاورمیانه می بیند.

اسرائیل اساساً با تکیه بر ارتش پیچیده خود، سرویس اطلاعاتی بسیار مسلح خود، و با تقویت ساختار های انحصاری دولتی متمایز خود، یک قدرت منطقه ئی امپریالیستی است ("بحران ایدئولوژی بورژوازی و انتسی کمونیسم" در ارگان تئوریک حزب مارکسیست - لنینیست المان به نام "راه انقلابی" یا «Revolutionärer Weg» شماره ۳۶، صفحه ۱۲۷) و هوای نقش رهبری منطقه ئی در مبارزه با ایران نو امپریالیستی را در سر دارد. کشور اسرائیل ۱۳ انحصار در میان ۲۰۰۰ انحصار بزرگ در جهان را دارا است. ارتش این کشور قدرتمندترین نیروی مسلح در خاورمیانه است. اسرائیل بزرگ ترین بودجه نظامی جهان را دارد و در میان ۱۰ صادرکننده بزرگ اسلحه در جهان قرار دارد. اسرائیل به دنبال ایجاد یک اتحاد نظامی جدید علیه ایران در منطقه تحت رهبری ایالات متحده است.*

۵

مارکسیسم - لنینیسم و نمایندگان اصلی آن - کارل مارکس و فردریک انگلس و با سخنرانی بنیادی آگوست بیل در سومین کنگره حزب "سوسیال دموکرات المان" - که هنوز انقلابی بود - همواره به شیوه ای اصولی با یهود ستیزی مخالفت ورزیده اند^(۱). ما عوام فریبی ضد کمونیستی را که انتقاد مشروع از سیاست های ارتجاعی دولت اسرائیل را به عنوان «یهود ستیزی چپ» بدنام می کند، قاطعانه مورد حمله قرار می دهیم. ما مخالف آشکار ایدئولوژی ارتجاعی صهیونیسم هستیم که محافل ارتجاعی حاکم در اسرائیل از آن به عنوان مبنای ایدئولوژیک برای توجیه سیاست های امپریالیستی و رفتار غیر انسانی خود با فلسطینی ها استفاده می کنند. صهیونیسم به درستی توسط سازمان ملل به عنوان نوعی نژادپرستی و تبعیض نژادی محکوم شده است.^(۲)

۶

ما از موضعی که اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی آن زمان در زمان ستالین پس از هولوکاست توسط فاشیسم هیتلری المان در مورد تأسیس کشور اسرائیل اتخاذ کرد، حمایت می کنیم. اتحاد جماهیر شوروی در آن زمان تنها کشوری بود که یک سیاست خارجی نمون سوسیالیستی را با روح دوستی بین خلق ها در شرایط بسیار پیچیده اجراء کرد. گرومیکو [نماینده اتحاد شوروی در سازمان ملل در سال ۱۹۴۷ و سپس وزیر امور خارجه شوروی - مترجم]،

در برابر سازمان ملل گفت: «انکار این حق [داشتن کشور خود] برای یهودیان، به ویژه با توجه به تمام آنچه در طول جنگ جهانی دوم متحمل شده اند، غیرقابل توجیه خواهد بود. نه گذشته تاریخی و نه شرایط حاکم بر فلسطین در حال حاضر نمی تواند هیچ گونه راه حل یک طرفه ای برای مسأله فلسطین را توجیه کند، چه به نفع تأسیس یک کشور مستقل عربی، بدون در نظر گرفتن حقوق مشروع مردم یهود یا به نفع تأسیس یک دولت مستقل یهودی به گونه ای که حقوق مشروع جمعیت عرب نادیده گرفته شود.»^(۴) پس از شکست یک کشور مشترک یهودی-عربی، در سال ۱۹۴۷ میلادی، تصمیم برای تقسیم قلمرو تحت قیمومیت بریتانیا به اسرائیل و فلسطین اتخاذ شد. در آن شرایط، شوروی سوسیالیستی آن زمان از این امر حمایت کرد و اولین کشوری بود که کشور اسرائیل را به رسمیت شناخت که کار درستی بود.

۷

کارگران همه کشورها متحد شوید! و "کارگران همه کشورها و کلیه ستمکشان متحد شوید!" - این دستورالعمل اساسی ما برای حل مسأله فلسطین نیز هست. کارگران همه کشورها متحد شوید! برای طبقه کارگر یهودی و عرب و توده های اسرائیل نیز صدق می کند! در اسرائیل مبارزه طبقاتی، جنبش های اعتصابی اتحادیه ئی و همچنین احزاب فلسطینی-عربی با مطالبات موجه موجود اند؛ ابتکارات و جنبش هایی در اسرائیل وجود دارد که برای صلح عادلانه، برای حقوق فلسطینی ها، علیه مصادره خانه ها، شهرک سازی، یا قانون ملیت نژادپرستانه می ایستند. البته چندین دهه نفوذ و نفرت پراکنی سیستماتیک صهیونیستی اثر خود را بر اذهان کارگران و توده های اسرائیلی گذاشته است. در اقتناع صبورانه و کار اتحاد، دستورالعمل جنبش طبقه کارگر از زمان مارکس و انگلس باید این جا بر مسند رهنمائی بنشیند: «مردمی که دیگران را سرکوب می کنند، خود نمی توانند آزاد باشند».

۸

مسلم است که این مسیر مبارزه برای رهایی ملی و اجتماعی مردم فلسطین در تعامل با مبارزه طبقاتی و مبارزه برای سوسیالیسم در اسرائیل در ارتباط با جبهه متحد ضد امپریالیستی و ضد فاشیستی، جاده ای سنگلاخی است، اما تنها راهی است به سوی به آینده. ما اساساً از خیانت آشکار به منافع فلسطینی ها توسط رهبری (سازمان آزادیبخش فلسطین "ساف") در "توافقنامه اسلو" و در اجلاس موسوم به "کمپ دیوید" در جولای سال ۲۰۰۰ میلادی، انتقاد می کنیم، جایی که هیأت فلسطینی اشغال اسرائیل را پذیرفت و تمایل خود را برای واگذاری ۷۸٪ منطقه ای که در طرح تقسیم سازمان ملل در سال ۱۹۴۷ در نظر گرفته شده بود، اعلام کرده و از حق بازگشت فلسطینیان اخراج شده به موطن شان نیز چشم پوشی کرد. در میان فلسطینی ها نیز منافع متفاوتی وجود دارد. بنابر این اساساً نادرست و به دلیل ناامیدی یا بدبینی نسبت به کارگران و توده های اسرائیل یا به دلیل تأثیرات ناسیونالیستی و ارتجاعی، قرار دادن ملیت فلسطینی مافوق منافع طبقاتی، همکاری با نیرو های ارتجاعی و شبه فاشیستی یا فاشیستی مانند حماس یا سازمان «جهاد اسلامی» یا حتی (مستقیم یا غیرمستقیم) با دیکتاتوری امپریالیستی و فاشیستی در ایران، در میان فلسطینی ها به جای اتحاد در برابر دشمن غاصب مشترک، افتراق را دامن می زند. انقلابیون باید همواره دیدگاه طبقاتی پرولتری را نقطه عزیمت خود قرار دهند!

۹

ما حق موجودیت کشور اسرائیل را به رسمیت می‌شناسیم. ما از هر شکلی از یهود ستیزی و ضد کمونیسم انتقاد می‌کنیم. این انتقاد همچنین انتقاد محافل خرده بورژوا/بورژوائی عرب، تروتسکیست ها و بخش هایی از چپ خرده بورژوا از سیاست خارجی ستالین در مسأله فلسطین را نیز شامل می‌شود. این به هیچ وجه به معنای به رسمیت شناختن سیاست شبه فاشیستی دولت امپریالیستی اسرائیل نیست، چه رسد به تأیید اشغالگری اسرائیل.

۱۰

"ام ال پی دی" چشم انداز آینده مردم اسرائیل و فلسطین را در یک کشور دموکراتیک مشترک می‌بیند که در آن برابری، احترام متقابل و اعتماد، بدون تبعیض، حاکم باشد. در نهایت، با توجه به کلیه جوانب مسأله، امروز این تنها می‌تواند یک دولت سوسیالیستی باشد. در حد امکان عملی، هر چند اکنون به وضوح دشوار تر، در مرحله میانی و مرحله انتقالی، ما از یک "راه حل دو دولتی" که شامل بازگرداندن سرزمین های اشغال شده توسط اسرائیل است، دفاع می‌کنیم. راه حل دموکراتیک دو کشوری به عنوان مرحله انتقالی، تنها در مبارزه خلق فلسطین برای آزادی ملی و اجتماعی با حمایت و همبستگی طبقه کارگر اسرائیل و همبستگی بین المللی، قابل دستیابی است. این هنوز به معنای راه حل اساسی برای مشکل نیست، اما اساس مبارزه مشترک کارگران و توده های مردمی در اسرائیل و فلسطین برای راه مشترک شان به عنوان بخشی از انقلاب سوسیالیستی بین المللی را، تقویت می‌کند.

ارجاع به منابع:

۱. برای انتشار در شماره نخست مجله آنلاین به مناسبت روز همبستگی ایکور با مبارزات آزادیبخش فلسطین در ۳۰ مارچ ۲۰۲۳ م.
  ۲. سخنرانی در کنگره حزب در کلن در سال ۱۸۹۳ م.
  ۳. مجمع عمومی سازمان ملل متحد، ۱۹۷۵، قطعنامه ۳۳۷۹
  ۴. سخنرانی نماینده شوروی در سازمان ملل در سال ۱۹۴۷ م.
- * والتر راسل مید (Walter Russell Mead) استاد دانشگاه و نویسنده امریکائی چندین کتاب در مورد سیاست خارجی و به ویژه پیرامون روابط اسرائیل و فلسطین.